

Generelt tyder evalueringerne på, at der rundtomkring i landet arbejdes seriøst med at hjælpe ofre, og at de mange frivillige rådgivere er meget engagerede og interesserede i at yde den bedst mulige støtte til brugerne af offerrådgivningerne. De brugere, der har deltaget i evalueringen, giver samtidig udtryk for, at de har været meget glade for og haft stor nytte af den hjælp, de har fået af offerrådgivningen.

Evalueringen peger imidlertid også på nogle problemområder og på forhold, hvor der kan ske forbedringer. Offerrådgivningerne benyttes f.eks. ikke i det omfang, det kunne forventes. Det skyldes bl.a. en vis uklarhed om offerrådgivningens målgruppe. I dag er det primært voldsofre, som politiet henviser til offerrådgivningen. Der er dog givetvis mange andre ofre, som også ville kunne have glæde af at kende til muligheden for offerrådgivningen. Jeg vil sammen med politiet og landssammenslutningen af offerrådgivninger i Danmark arbejde videre med de forslag, der er indeholdt i rapporten.

Det aktuelle forslag, hvorefter der skal oprettes en central formidlingsenhed, som skal tilbyde rådgivning og vejledning, indebærer, at der indsættes endnu et led mellem offeret og de personer og organisationer og myndigheder, som kan iværksætte den nødvendige hjælp. Efter forslaget synes vejen til den nødvendige hjælp derfor ekstra lang og besværlig, idet offerets første kontakt oftest er med politiet, som i dag rådgiver og vejleder om offerrådgivningernes støtte m.v., hvorefter voldsofferet så efter beslutningsforslaget skal kunne henvises til den centrale formidlingsenhed. Oftest vil enheden stå i den situation, at den blot skal henvise til endnu en specialiseret hjælpeinstans som f.eks. kommunen, psykologer, offerrådgiverne, erstatningsnævn m.v.

Efter min opfattelse yder vi ofrene den bedste støtte ved at sikre, at de eksisterende tilbud er koordinerede gennem et tværfagligt samarbejde og dermed udtryk for en helhedsorienteret indsats.

Regeringen igangsatte allerede i 2002 en række aktiviteter med det formål at bekæmpe vold, herunder støtte til ofrene. I den forbindelse kan det nævnes, at der er etableret en 24-timers-telefonrådgivning, tilbudt overfaldsalarm til voldsruede kvinder, udarbejdet oplysningspecjer på flere forskellige sprog og igangsat flere undersøgelser bl.a. med henblik på en særlig indsats i forhold til etniske kvinder og børn på kvindekrisecentre.

Gennemførelsen af regeringens handlingsplan til bekæmpelse af vold mod kvinder er nærmere beskrevet i statusrapporten for november 2003.

Af andre initiativer kan jeg nævne, at jeg netop har fremsat et forslag til en ny lov om bortvisning, hvorefter det ved bortvisning kan forbydes en person at opholde sig i sit hjem, når der er en begrundet mistanke om, at den pågældende mod et medlem af sin husstand har begået en overtrædelse af straffelovens § 210 om incest eller straffelovens kapitel 24-26 om forbrydelser mod kønsædeligheden, forbrydelser mod liv og legeme eller forbrydelser mod den personlige frihed.

Endelig vil jeg knytte nogle kommentarer til den del af forslaget, som vedrører sagsbehandlingstiden i Erstatningsnævnet. Forslagsstillerne ønsker, at der tilføres Erstatningsnævnet tilstrækkelige midler til at sikre, at foreløbig erstatningsfastsættelse kan ske inden for 3 måneder.

Kl. 15.35

Vi har haft diskussionen tidligere på baggrund af et beslutningsforslag fremsat af Socialdemokraterne og et beslutningsforslag fremsat af SF, begge fremsat sidste år. Dengang drejede det sig om liggetiden for Erstatningsnævnets sager, hvilket vil sige den tid, der går, fra en sag modtages i nævnets sekretariat, til sagsbehandlingen påbegyndes.

Jeg gav på det tidspunkt udtryk for, at regeringen naturligvis var enig med forslagsstillerne i udgangspunktet for deres beslutningsforslag, nemlig at sagsbehandlingstiden skulle nedbringes, og vi mener fortsat, at sagsbehandlingstiden skal nedbringes mest muligt.

For godt et år siden var den gennemsnitlige liggetid ca. 5 måneder, hvilket i øvrigt var en nedbringelse i forhold til året før, hvor den var ca. 7 måneder.

Erstatningsnævnet gjorde i handlingsplanen for 2003 liggetiden til et indsatspunkt, og målsætningen var, at den skulle nedbringes til 4 måneder pr. 1. december 2003. Samtidig var det nævnets målsætning i samme tidsrum at nedbringe antallet af ubehandlede sager i nævnet fra 1.168 til 900. Erstatningsnævnet har til fulde opfyldt disse målsætninger.

Den gennemsnitlige liggetid var pr. 1. december 2003 reduceret til 67,4 dage, og en sag lå maksimalt 111 dage, før sagsbehandlingen blev påbegyndt. Endvidere formåede nævnet i 2003 at reducere antallet af ubehandlede sager ikke bare til 900, men til 468.